ОТМЯНА
НА КРАЯ НА НЕЩАТА

ОТМЯНА
НА КРАЯ НА НЕЩАТА

пиеса в едно действие от Александра Чаушова

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

Официалният говорител

Архитектът

Влюбеният

Погребалният агент

Четец (Бележки за броя посетители/ Сън)

Група деца (Клетвата)

Портиерът

Минувачът

Група министри (Министерски съвет)

МЯСТО НА ДЕЙСТВИЕТО:

Сградата

ОФИЦИАЛНИЯТ ГОВОРИТЕЛ:

Дами и господа народни представители,

Краят на нещата обичайно е възприеман като тъжно или неприятно събитие. Той преследва човечеството от хиляди години. Може да бъде разпознат зад всеки един страх, който хората изпитват.
Страхът от изоставяне или краят на привързаността. Страхът от затворени пространства или краят на въздуха, ковчегът. Страхът от открити пространства или краят на сигурността. Страхът от животни или краят на човешкото. Страхът от остри предмети или краят на целостта. Страхът от коса или мръсни ръце, или краят на чистотата. Страхът от непознатото или краят на опита. Всъщност, всички те представляват страх от смъртта. Краят на нещата ги обезсмисля, защото отвъд него има нищо.

Дами и господа народни представители,

Краят на нещата е нашият най-жесток враг. Неговият абстрактен характер го прави неуловим, неговата всеобхватна природа го прави неизбежен. До скоро ние мислехме, че краят на нещата е вечен.
Сега вярваме, че моментът за реакция и съпротива е настъпил. Затова Правителството ще се бори твърдо и решително да смири упадъка и да ликвидира края на нещата.
Представете си вашия нов живот – без повече загуби.
Без повече раздели.
Без повече забравено знание.
Без повече заличени империи.
Една статична вселена.
Времето е наше. След няколко минути ще спрем бъдещето и ще фиксираме настоящето.
Следователно, считано от днес, ние отменяме края на нещата.

Дами и господа народни представители,

АРХИТЕКТЪТ:

Сградата е измислена така, че да поддържа постоянно ниво на температура и влажност. Нейните основни функции са да съхранява и да излага на показ.

Това е сграда организирана около едно тяло. Изложеното Тяло оформя вътрешния център на Сградата. То е поставено в херметична кутия, преповтаряща големината му, всяка стена е повторение на очертанието на кутията. В още едно антропоморфно повторение, цветовете на Сградата напомнят на тези на кожа и плът: външните стени са покрити с бял камък, а вътрешността е облицована изцяло с червен гранит. Подът е от черен мрамор. Линии от бял мрамор, като артерии, водят към основната зала.

Подземното ниво е посветено изцяло на процесите на съхранение, с изключение на малкото пространство, съдържащо повдигащия механизъм за херметичната кутия. (Този повдигащ механизъм е връзката между видимото и невидимото присъствие на Тялото. Той позволява момент на явяване или механично поддържано чудо). Въпреки, че Тялото отсъства в повечето време, пространството е организирано за неговото възможно присъствие. Вана, пълна с химична течност, маса за подсушаване, както и други съоръжения, се намират в просторна зала, всичко в очакване на своя център.

Като във водовъртеж, хореографията на Сградата води в концентрични кръгове към Тялото: градината, външната тераса, стълбите, подиума, коридора, завоят в ъгъла, централната зала, кутията. Източниците на светлина са скрити, така че, подобно на стара религиозна картина, светлината изглежда да извира от Тялото.

ВЛЮБЕНИЯТ:

Любов моя,

мечтая си Сградата да бъде готова скоро, за да мога да те видя отново. Работата тук е много тежка, някои от нас вече рухват под напрежението. Редове тухли ни чакат всяка сутрин, а нощем продължаваме да строим под светлините на прожекторни лампи. Онази вечер бяхме принудени да работим наполовина потопени във вода, защото основите се бяха наводнили. Аз свалих кожените обувки, които ти ми беше подарила и отидох бос в мазната кал. Мислех си за теб дори тогава, в най-тежките ми часове.

О, как бих искал да беше близо до мен сега! Стигам до там да си мечтая да можеше да се превърнеш в мебел. Тогава би могла да си тук с мен. Гладка махагонова маса. Нежен, нежен диван. Бих отпуснал бедрата си върху теб и в горещото време моята кожа би залепнала за твоята повърхност. Бих те местил в различни ъгли, бих те вземал навсякъде с мен. Лудия, когото си видяла онзи ден да върви с люлеещия си стол, е влюбен, но никой не знае. Така щях да бъда и аз. Щях да изтривам често прахта от кадифето ти. Щях да те разглабям, изпитвайки радост да разглеждам вътрешността ти.

Някога ми каза, че мечтаеш за вечна любов и ето я тук: във вечността на материята. Което не е започнало да диша, никога няма да спре.

Винаги твой,
Винаги моя,
Винаги наши,

ПОГРЕБАЛНИЯТ АГЕНТ:

Като предмет? Ха, не знам дали някога сте докосвал мъртъв човек, но те са вдървени. И стават още по-вкочанени, когато се балсамират. Защото именно това е действието на балсамиращата течност: прави тъканите твърди и, тъй като самата тя е розова, привнася малко цвят в тялото. В резултат на тази течност, кожата също става корава и затова е невъзможно да се използва обикновен грим. Всъщност, големият номер са светлосенките – свикнал сте да виждате някого изправен, а сега го гледате лежащ и сенките са напълно различни. Така че, ние се опитваме да ги накараме да изглеждат естествено.

В този случай обаче, лежащата позиция на Тялото е неговата постоянна.

На всеки 18 месеца нашият екип провежда отново балсамация. Тялото се съблича и се поставя във вана, пълна с 300 литра балсамираща течност. Добавяме малко тегло, под формата на малки пликчета, пълни със стъклени топчета, така че да не изплува на повърхността. След като остане там 40 дни, Тялото се подсушава и ние слагаме тампони, напоени със същата течност в коремната кухина. Използваме като първи слой дрехи от латекс, за да не се изпарява лесно. След това – памучно бельо и чисто нов костюм, направен по поръчка специално при личния шивач на Тялото.

БЕЛЕЖКИ ЗА БРОЯ ПОСЕТИТЕЛИ:

До 25-ти август общо 7 689 012 души са посетили Сградата.

Петък, 30-ти август,
Днес Сградата беше отворена за редовни посещения между 15 и 18 часа.
Посетителите бяха общо 1 846. На пост (подпис).

Неделя, 1-ви септември,
Днес Сградата беше отворена за редовни посещения между 15 и 18 часа.
Посетителите бяха общо 2 055. На пост (подпис).

Сряда, 4-ти септември,
Днес Сградата беше отворена за редовни посещения между 15 и 18 часа.
Посетителите бяха общо 1 753. На пост (подпис).
Забележка: Днес едно дете се изходи пред задната врата на Сградата.
Направих забележка на родителите му (чужденци), но те само се отдалечиха, махайки с ръце.

СЪН:

Гледам голото тяло на един мъртвец, проснато на маса. Знам, че той ме гледа също как наблюдавам тялото му. „Мога да видя твоето тяло, но ти не можеш да ме видиш.“

АРХИТЕКТЪТ:

Класическият стил има за основа пропорциите на човешкото тяло. Без съмнение, той ни е завещал красиви руини. И все пак, тук Тялото ще съществува вечно и в пропорция, Сградата никога няма да рухне.

КЛЕТВАТА:

В памет на нашия мъдър вожд, учител и баща, ние се кълнем със свята млада клетва: каузата на Тялото да живее завинаги в нашите сърца. […] Ние ще служим на нашия геройски народ дръзко и предано, както Тялото му е служело. Ние ще бъдем непоколебимо верни на великата Партия на Сградата, ще се учим крепко от нея. […] Заклеваме се, че с волята и усърдието на Тялото, с Партията на Сградата начело, ще строим велика страна. Заклеваме се да развиваме в нас добродетелите на Тялото. Да израстнем като безстрашно и твърдо, честно и истинско, чевръсто и скромно, силно и умно ново поколение, достойно за Тялото.

ПОРТИЕРЪТ:

Аз никога не бих се съмнявал, но се случва някои да казват, че всъщност няма никакво Тяло. Че има само една истинска глава и ръце и че Тялото е дървено или изработено от гипс с цвят на кожа. Че всичко се случва така: те просто сменят костюма с нов от време на време и той покрива всичко останало. Други твърдят, че наистина съществувал пластмасов торс, но той служел само, за да се регулира невидимата светлина в залата.
Но кой знае.

МИНУВАЧЪТ:

Онзи ден чух, че една жена се превърнала в част от стена поради страх от минаващото време. Според нея, тъй като времето е пространство и движение, спирайки движението, тя би могла да спре времето. В резултат на това, тя заемала все по-малко и по-малко пространство, първо използвала само кухнята и банята в нейния апартамент, после само единична стая, след това единствено стол, докато накрая се ограничила до една странична стена, докато не се сляла с нея. Когато времето минало, имало само няколко бръчки на стената, без други забележими знаци на разруха.

СЪН:

Някой лежи в един креват. Повдигам рязко завивката, само за да отрия, че тялото липсва. Единствено главата и стъпалата се виждат под нея, резнати по ръбовете, единствено нужното да бъде видяно.

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ:

Решение номер 148
От 17-ти юли XXXX
По искане на сина и други роднини на Тялото и имайки предвид препоръките на Обществената комисия за Сградата,
МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ РЕШИ:

1. Останките на Тялото да бъдат предоставени на семейството за погребение. Погребението да бъде организирано от Изпълнителния комитет на Общинския съвет и Националната служба за охрана към Министерството на народната отбрана.

2. Изпълнителният комитет на Общинския съвет да внесе в Министерския съвет предложение за бъдещото използване на Сградата.

3. Краят на нещата да бъде възобновен поради липса на други източници на създаване.

Председател на Министерския съвет: (подпис)
Главен секретар на Министерския съвет: (подпис)